

AD D. FERDINANDVM IMP.

fent autem in hanc rem conquirendi & libri Arabici optimi, maximè Lexica amplissima quæ ob summā paupertatē habere adhuc nequiuī: & eorum scripta, qui in Hispania etiā Arabicè contra Ismaelitas scripsere: maximè autem, inter innumeros captiuos qui in Italia, Sicilia, Sardinia, aut Hispania ex Ismaelitarum gente retinentur, & sunt iam uel Italicæ uel Hispanicæ linguæ periti (quales, si quis querat, permultos inueniri non est dubiū, ut erat insignis ille Ioannes Leo Afer) sunt in libertatē uocandi, & præmijs alluciendi, ut nostrates fideliter ipsam Semihebraicam linguam Ismaelitarū doceant. Si quid ego possem præstare aut in hac Syriaca, aut in Arabica, non recusarem, lubentissimè que etiā mendicando uictum, nedum cum stipendijs in hanc rē collatis docerem. At reuera nil scio in utrauis lingua: sed tamen, quod ille aiebat,

— *Fungor uice cotis, acutum*

Reddere quæ ferrum ualet, exors ipsa secandi.

Qualecuncq; autem est quod sum aut possum, toti Reipub. Christianæ, maximè uerò tibi uni uirtutis ergò, Regiæ autem Maiestati tuæ tanquam primario Regni CHRISTI ministro, in amplificationem ipsius Regni I E S V Christi dicatum & consecratum cupio, uolo' que. Vale Princeps Deo per omnia obligatissime: & quod felicissime meæ procurationis occasione cœpisti, perge certam uocationem tuam faciendo diligenter exequi. Vocationes enim constare reuera non ex nomine, sed ex opere, ostendit non solum qui negauerat

uerat